

RAM, Petrus Frans Xavier de, rector magnificus van de Katholieke Universiteit te Leuven (Leuven 2 september 1804 - Leuven 14 mei 1865).

Maakte, als secretaris-archivaris van het aartsbisdom (1826-'30), met o.a. E. Sterckx deel uit van de kring rondom F.-A. de Méan, die het kerkelijk verzet tegen Willem I leidde. Als professor aan het Klein (1830) en het Groot Seminarie (1831) te Mechelen vestigde hij de aandacht op zich door filosofische en historische publikaties die van hem de aangewezen kandidaat maakten voor het rectoraat van de in 1834 heropgerichte Katholieke Universiteit. Zijn benoeming op 10 juni 1834 werd, gezien zijn sympathieën voor Lamennais, in conservatieve kringen slecht ontvangen. Hij bleef trouwens steeds een omstreden, hoewel zeer gezaghebbende figuur. Hij gaf aan de vrije, bisschoppelijke universiteit, die nagenoeg onder zijn exclusieve leiding stond, een liberaal-katholieke geest mee. Tevens breidde hij haar, al was de voertaal van het onderwijs Frans, uit tot een belangrijk centrum van Vlaamsgezindheid. Met J.-B. David, wie hij een cursus in de „Vlaamse” taal en letterkunde toevertrouwde, steunde hij o.m. het Vlaams petitionnement in 1840 en trad hij op als beschermheer van het letterkundig studentengenootschap Met Tijd en Vlijt.

WERKEN : z. *Université Catholique de Louvain. Bibliographie académique* (1880, p. 5-26).

LITERATUUR : A. Simon, *L'hypothèse libérale en Belgique* (1956, p. 92-100); - L. Wils, *Kanunnik J. David en de Vlaamse beweging van zijn tijd* (1957).

EMIEL LAMBERTS